

Καλύτερα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 59 - ΜΑΡΤΙΟΣ 1970 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' Τμή φύλ. Δρχ. 1

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΑΛΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 26

ΤΗΛ. 628.529, ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 143

ΕΤΟΣ 8ov

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Από της 15.2.70, η κοινότης μας συνεδέθη τηλεφωνικώς με τὸ μικροαστικὸν κέντρον Γραβιάς. Δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Καστελλιώτες νὰ συνδιαλέγωνται μετὰ συγγενεῖς καὶ φίλους ἀλλοκλήρον τὸ 24ωρον, εἰς ἔξω τὸν κόσμον.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐτοποθετήθησαν περίπου 35 ἀριθμοὶ τηλεφώνου, συμπληρωθέντες οὕτω τοῦ μικροαστικῆς κέντρον τῆς περιοχῆς μας. Παρέμειναν ἀνεκτέλεστοι ἕτεραι 50 αἰτήσεις τῆς Κοινότητός μας, αἵτινες θάλοισιν ἱκανοποιηθῆν ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἀφοῦ αὐξηθῶν οἱ γραμμαὶ τοῦ κέντρον, ἀπὸ 100 εἰς 200.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἡ Κοινότης ἐκφράζει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ ΟΤΕ, καὶ παρακαλεῖ ὡς ὀρισθῶσιν ἐπίσημα ἐγκαταστήσῃ τὸ συντομώτερον, δὲ νὰ δυναθῆ καὶ ἐμπρακτικῶς νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ διὰ τὸ πολὺ πιστικὸν τοῦτο ἐπιτεύγμα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν 8ην Μαρτίου ἐ.ε. ἐγένετο ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κεφαλληνίας καὶ Καλύμνου Ταβέρναν «ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ».

Ἐγένετο ἀθρόα προσέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐκ 200 καὶ πλέον ἀτόμων καὶ ἐπαρκελαίθησαν ἐνθουσιῶδες καὶ μετὰ πολὺ κέφι γλέντι μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Θεωρεῖ ὑποχρεωσίν του νὰ εὐχαριστήσῃ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους αὐτῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας διαμαρτύρονται ἐντόνως πρὸς τὸ 2ov ΚΤΕΓΑ, διότι ἐπιληροσρήθησαν, ὅτι ὅπως ἀδικαιολογητῶς καὶ κατὰ τὸν ἀδικον ἐδόθη ἐντολὴ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ ΚΤΕΓΑ εἰς τὰ κατὰ τόπους πρακτορεῖα, νὰ μὴ παραλαμβάνουν ἀσυνόδευτα ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸ χωριὸ μας.

Εἶναι καταφανὴς ἡ ἀδικία, τὸ ΚΤΕΓΑ νὰ κἀμνη ἐξαιρῶσιν ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν Νομὸ Φωκίδος μόνον διὰ τὴν Κοινότητα Καστελλίων ἐν προκειμένῳ.

Ἐυελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ 2ov ΚΤΕΓΑ θὰ ἀρτῶ τὸ ἄτοπον εἰς βῆρος τῶν συμπολιτῶν μας, τὸ συντομώτερον.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Ἐκεῖνοι καὶ μεῖς

Σκέφτομαι καμμιά φορὰ τοὺς προγόνους μας καὶ μετὰ πᾶν ἀναριγητό. Κεῖνοι ἦσαν ἄντρες, Κεῖνες ἦσαν γυναῖκες.

Ἐκίναγε ὁ Προπαππούς μου ἐμένα νὰ πάει στὰ πρόβατα κι' ἀνεβαίνει μετὰ μὴν ἀνάστα τὸ βουνό, λές καὶ πηδαύσε δυὸ - δυὸ, χὸπ - χὸπ τὰ σκαλοπάτια.

Ἐκινῶ κι' ἐγὼ νὰ πάω στὴ δουλειὰ καὶ κοντανασάινω χειρότερα ἀπὸ μηχανὴ στὴν ἀσφαλτὸ καὶ πᾶνται τὰ νεφρά μου νὰ σκαρφάσω σαράντα σκαλοπάτια, σὰν δὲν ἔχει ἀσανόερ, γιὰ νὰ φτάσω στὸν τέταρτο ὄροφο μιάς πολυκατοικίας ποῦ εἶναι τὸ γραφεῖο μου. Ἐβγαίνει κείνος διὸ πανηγύρια χορεύοντας, τραγουδαγε ἕνα μερόνυχτο στοὺς γάμους καὶ στ' ἀραβωνιάσματα κι' ἔπιπε δυὸ νταμιτζάνες κρασί στὴν καθισιά του, πᾶω ἐγὼ νὰ χορέψω ἕνα συρτὸ καὶ δὲν τὸ βγάζω πέρα, ἀκούω ξενούχτι καὶ μετὰ πᾶναι ἀλάφιασμα.

Ἐκλεβε κανένα τραγὶ, μέρες ποῦρχονταν, νὰ χορτάσει ἐφθὰ στόματα — Θεὸς σχωρέστον — τὸ κρέμαγε τὸ τραγὶ στὸ μπράτσο του κάτω ἀπ' τὴν κάπα τρέχοντας, μὴν τὸν πιάσουν οἱ τσομπάνηδες, τὰ τσοπανόσκικλα κι' οἱ χωροφύλακες, καὶ νὰ βρέχει κάτω μετὰ κεφάλι μέσ' τὰ ἐφθὰ μεσάνυχτα καὶ κείνος νὰ γδέρνει τὸ τραγὶ μ' ἕνα καρελλάκι καὶ νὰ πηδαίει μετὰ κᾶτι γουρουνοτσάρουχα χόπλα - χόπλα πέτρες, σοῦδες, βάτους καὶ ξεσαρισμένα αὐλάκια, ἀλαφρότερος ἀπὸ λαγὺ.

Ἀνεβαῖνω καμμιά φορὰ στὴν κερκέλα ν' ἀλλάξω ἀπ' τὸ πολυφωτὸ τὸ γλόμπο ποῦ κᾶμνη καὶ κουράζονται τὰ χεράκια μου καὶ τὰ κρεμάω νὰ ξεμουδιάσουν καὶ τὰ τρίβω πρὶν τὰ ξανασηκῶσω. Πᾶδαγε κείνος μ' ἕνα πῆδα πᾶνω στ' ὄλογο, ἔσκαβε γραπῶνοντας τὸ στυλιᾶρι μετὰ κᾶτι ἀρκουδοῦχρα ποῦ μάλαξαν τὰ ἀτσάλια κι' ἔτρεχε ὁ ἰδρώτας ἀπ' τὸ βλογημένο του πρόσωπο, ἔριχνε μετὰ τὸ καρποφύλλι κι' ἔπαιρνε τρίχα, μύριζε μπαρουτὶ καὶ θυμᾶρι, τσακωνῶταν κι' ἀνεδοκατέδιδαν.

τὰ μαχαίρια, ἐρωτεύονταν καὶ φούσκωνε ἡ καρδιά του σὰν ποτάμι, ἔσφαζε δυὸ τούρκους σὰν κᾶτσικια στὰ γόνατα, ἐπειδὴ τοῦ πᾶτησαν τὰ βουνα καὶ σὰν ἴρχονταν ἡ ὥρα του νὰ πεθάνει, ἔγερνε τὸ κεφάλι ἀπάνω σὲ μὴ κωτρῶνα καὶ ξεφουχούσε κι' ἔλεγες δὲν γίνεται νὰ τὸ πιστέψω, πᾶς ἔφαγε ἡ γῆ ἕναν τέτοιον ἄντρα. Βλέπεις καὶ μετὰ καὶ λές δὲν τὸ πιστεύω, πᾶς γίνεται καὶ τὸν κρατᾶει ζωντανὸν ἐτούτον ἐδῶ ὁ ἀπάνω κόσμος.

Ἄμ' ἐκείνη ἡ γιογιὰ μου καὶ κείνη ἡ προγιαγιὰ μου. Γένναγε τὸ παιδί στ' ἀμπέλι δουλεύοντας. Ἐπῆνε τ' ἀλέτρι καὶ γύριζε δυὸ στρέμματα χωράφι, κατέβαζε τὸ ποτάμι καὶ ἀντιστυλιονόταν μέσα στὴν κατεβασιά καὶ πάλεινε μετὰ τὸ νερό, βούταγε τὸν κόπανο μετὰ τὴ σκάφη καὶ κουνιῶταν τὸ σπῆτι ἀπ' τὸ γδούπο γκούπ - γκούπ, ἔσπερνε μὴ μάντρα παιδιὰ καὶ τὰ χόρευε δυὸ - δυὸ σὰν τόπια στὶς ἀγκάλες τῆς, ζύμωνε, λῆχνιζε, ἔβριμεγε, ὕφαινε, ἔσκαβε καὶ κλάδευε, σκαρφάωνε στὰ δέντρα, ἔριχνε δέντρα κάτω μετὰ τὸ τσεκούρι, ἀκούε, ἀνασηκῶνταν μισοζωντανὴ - μισοπεθαμένη, μετὰ ἔπλεγα μαλλιά στὸ κρεβάτι, σήκωνε τὰ ἄγρια ξεροκάλαμά της, «σ' εὐχαριστῶ Θεέ μου, ποῦ μ' ἔκανες κι' ἐξῆσα», ἔλεγε, ἔκανε ἕνα σταυρὸ κι' ἔπιπε στὴν ἀγκαλιά τῆς φιλενάδας τῆς τῆς Παναγίας καὶ μετὰ ἄ-

ΤΟ "ΠΑΝΘΕΟΝ" ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

Μία ἐκ τῶν παλαιότερων καὶ πολυπληθεστέρων, ἀλλὰ καὶ ἀγνωστότερων καὶ χρηστοτέρων, ἐκ τῶν οἰκογενειῶν Καστελλίου ὑπῆρξε, καὶ ἡ τῶν Χαλατσῶν.

Ὁ γενάρχης αὐτῶν ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ, καταγόμενος ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Μπουραϊῶν καὶ ἐκ μητρὸς τῶν Σισμαναίων τῆς Κράβαρης, γεν-

φθέντες ἐξετελέσθησαν κατόπιν βασιανιστριῶν, καὶ μόνον ὁ ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ, φεύγων τὴν λυσσώδη καταδίωξιν τῶν Τούρκων, ἐγκατεστάθη, πρὸς ἀσφάλειάν του, εἰς τὰ ἀπρόσιτα φαράγγια τῆς χιλιτραγουδισμένης Γκιῶνας, ὅπου τὸ Παλιὸ Καστέλλι τῶν προπάπων μας καὶ μετὰ τὸ παρακόμι ΧΑΛΑΤΣΑΣ,

ΟΙ ΧΑΛΑΤΣΑΙΟΙ

θύμιον, Παχοβανάτη, κλπ.). Ὁ ΓΕΩΡΓ. Ν. ΧΑΛΑΤΣΑΣ (Χαλατσογεωργάκης) ἀπέκτησεν ἐννεὰ τέκνα, τὸν Χρῆστον, τὴν Παγώνα Ζεῖνη, τὸν Ἀναστάσιον (Καπιάν), τὸν Χαράλαμπον, τὴν Γεωργίαν Π. Μακρῆ, τὸν Ἰωάννην, τὴν Ἀλεξάνδραν, τὸν Εὐθύμιον (Ταραθύμιον) καὶ τὸν Ἀντώνιον. Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΧΑ-

Φωτογραφία τῶν Χαλατσῶν στὸ Λαύριο τὸ 1901 μαζί με Λιδωρικιώτες. Δικαιρῶνται εἰς τὸ μέσον καθιστοὶ ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ οἱ Χρῆστος Ι. Χαλατσῶς (πρῶτος), Γεωργιάκης Ι. Χαλατσῶς (ἔριτος), ὄρθιοι ἀριστερὰ εἰς τὴν τρίτην σειρὰν ὁ Χρῆστος Δ. Χαλατσῶς κ.λπ.

νήθηκε στὸ χωριὸ Κλεπὰ τῆς Ναυπακτίας. Τὸ ἐπώνυμον δὲ Χαλατσῶς, τὸ ὁποῖον σημαίνει Παπλωματῶς, τὸ πῆρε ἀπὸ τὸν πατέρα του Χρῆστον Μπουραν - Χαλατσῶν, ὁ ὁποῖος ἐπηγγέλετο τὸν παπλωματῶν (Χαλατῆν).

Ὁ Γεώργιος Χαλατσῶς ἦτο τὸ μικρότερον ἀγῶρι δεκατριῶν παιδιῶν τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΑΛΑΤΣΑ. Μαζὶ μετὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Λάμπρου καὶ τὰ πρωτογεγάδια του, τοὺς Σισμαναίους, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὁρλώφ (1769 - 1774), εἰς συμπλοκὴν ἐβόνησαν τὸν Τούρκον Δερβένα-κα τῆς Ναυπακτίας καὶ τὴν ἀκολουθίαν του, παρὰ τὴν Ἀράχωβα Ναυπακτίας. Ἐξ αὐτῶν, ὁ Λάμπρος καὶ οἱ Σισμαναῖοι συλλη-

πλό τῆς μυαλὸ λογάριζε πᾶς θᾶναι καλὰ στὸν κάτω κόσμον γιὰ νὰ μὴ γυρνᾶει κανένας πίσω καὶ πᾶναι λυτρωμένη πέρα μετὰ τοὺς πεθαμένους.

Κι' ἐμεῖς. Τρεῖς σοφογιατροὶ παρακολουθοῦν τὴν ἐγκυμοσύνη τῆς γυναίκας μου καὶ δὲν ξέρουμε ἀκόμα ἂν θὰ βγεῖ τὸ παιδί, μᾶς κῶσιμα μὴ γρίππη φέτος καὶ μοιάζουμε σὰ νὰ μᾶς ἐγλυψε ὁ χάρος, τὸ πλυντήριο πλένει τὰ ρούχα καὶ τὸ ραδιόφωνό μας τραγουδαγε καὶ ἡ τηλεόρασις μᾶς παιζίζει καὶ μεῖς κουραζόμεσθε νὰ τὰ ἀκούμε καὶ νὰ τὰ βλέπουμε, τσακῶνουμε καμμιά φορὰ καὶ χρειάζομασθε δυὸ δικηγόρους νὰ μοῦ ποῦν τί βρισιά θὰ ξεστομίσω, μυρίζω βενζίνη καὶ πετρέλαιο, μουντζουρώνονται τὰ χέρια μου ἀπ' τὴν μελάνη καὶ τσακίζομασθε ἀπ' τὴν ἀπελπισιά... Τί νὰ τὰ λέω;

Ἐκεῖνοι ἦσαν ἄντρες. Ἐκεῖνες ἦσαν γυναῖκες.

Ἐμεῖς εἶμασθε ἀπολυθάδια. Γ.Χ.Χ.

ὡς ἐπώνυμον πλέον.

Ἐδῶ, ἐξησφάλισε καὶ ἀνέπτυξε τὴν οἰκογένειάν του καὶ ὅταν ἐξερράγη ἡ ἐπαναστάσις τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους, ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔλαβε τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ κατὰκτιτοῦ καὶ ἤρχισε τὸν ἀγῶνα του ἀπὸ τὴν παγανιά τῶν Καστελλιωτῶν πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Τούρκου χαρτοστῆ Μούρητου. Μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἰεῦνους ἐφονεύθη—ἀγνωστον ποῦ—καταλιπὼν ὄρφανον τὸν μόλις 15 χρονῶν υἱόν του Χρῆστον.

Ὁ ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ ἐγεννήθη στὸ Παληοκαστέλλι τὸ 1805 καὶ, ἀποθάνων προῶρως, ἐκηδεύθη ἐκεῖ, στὸ Παληοκαστέλλι, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ εἶχεν ἀγαπήσει. Ἐνηλικιωθεῖς, ἐνυμφεύθη τὴν Ἀνθούλαν Κεφαλά, γεννηθεῖσαν ἐπίσης στὸ Παληοκαστέλλι, καὶ ἡ ὁποία μετῆρξε τὸ ἐπάγγελμα τῆς πρακτικῆς Μαίας μέχρι τοῦ θανάτου τῆς, ἐπισυμβάντος — ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπισημῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων— εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, ἦτοι τὴν 27.8.1865, προσβληθεῖσα ἐκ πόντους καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸν Ἰ. Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Μετ' αὐτῆς ἀπέκτησε τὸν Γεώργιον (Χαλατσογεωργάκη, πᾶτέρα τοῦ Καπιᾶ), τὸν Κώσταν (Ρεγκούζαν), δεινὸν τραγουδιστὴν τῆς ἐποχῆς του, ὅταν ὁ βασιλεὺς Ὄθων (1833—1862), ἐπεσκέφθη τὸν ἐπὶ τῆς Ὀΐτης μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ Ἡρακλέους, κληθεῖς εἰδικῶς, ἐτραγουδῆσεν ἐνώπιόν του καὶ ἐχειροκροτήθη, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, τὸν Γιάννην (Κουρατζᾶν) καὶ τὸν Δημήτηρ (Παλιούραν) καὶ δύο θυγατέρας, τὴν Βαρσάμω (μᾶννα τοῦ Γιάννη καὶ Παπαναστάση Λευκαδίτη) καὶ τὴν Ζαφεῖρα Κόλλια (μᾶννα τῶν Παχομήτσου, Παχο-

ΛΑΤΣΑΣ (Ρεγκούζας) ἀπέκτησε τὸν Ἰωάννην, τὸν Χρῆστον καὶ τὴν Γεωργίαν (μᾶννα τοῦ Χρῆστου Ἄντ. Σταματέλου καὶ τῆς Γιαννούλας Ν. Παπανικολάου).

Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ (Κουρατζᾶς), ἀπέκτησε τὸν Γεώργιον (φανευθέντα ἐνεκα ἀντιζηλίας ὑπὸ τοῦ Πέτρου Τρύπα), τὸν Χρῆστον (Κουρατζοχρήστον), τὸν Εὐθύμιον (πατέρα τοῦ Ἄστρου καὶ Δ) τοῦ Γεωργ. Χαλατσῶ, τὴν Ἀνθούλαν, τὴν Μαρίαν καὶ τὴν Ἀθανασίαν.

Ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ ἢ ΠΑΛΗΟΥΡΑΣ, τέταρτον τέκνον τοῦ Χρῆστου καὶ τῆς Ἀνθούλας, ἐγεννήθη στὸ Παληοκαστέλλι τὸ 1853. Οὗτος, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 52/25.1.1878 ἀδείας τῆς Μητροπόλεως Φωκίδος, ἐνυμφεύθη τὴν Μαρίαν τὸ γένος Ἀθανασίου Ἀποστόλου, γεννηθεῖσαν τὴν 20.5.1860 καὶ βαπτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Μακρῆ τὴν 22.1.1861. Κατὰ τοὺς γάμους τῶν παρανύμφος παρῆσθη ὁ Γεώργιος Ἀνδρέου Καραπλῆς.

Μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίαν—Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

—Ποτὲ μὴ ξεχάσητε:

—Τὴν ὑπερήφανη καταγωγὴν σας,

—Τοὺς δικούς σας,

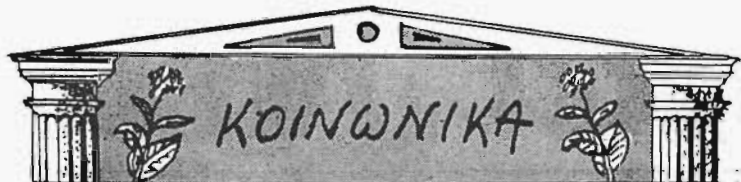
—Τὴν γαλανὴν Πατρίδα σας.

ΜΕΙΝΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΕΛΛΗΝΕΣ

Αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ὅλαι αἱ ἐλληνικαὶ Τράπεζαι εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Ἀπελευθερωθεὶς πρὸς αὐτάς δι' εἰσδημιότητα σας.

Γάμοι

Την 1.3.70 έτελέσθησαν έν Καστελλίους οι γάμοι τής δί-δος Γιούλας Δ. Τσακνιά μετά του έξ 'Αμφικλείας κ. Σπύρου Νίκα.

Τά «Κ.Ν.» εύχονται εις αύ τους θίον άνθόσπαρτον.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Την 21.2.70 ή δις Μαρία 'Ηλ. Μακρη άντήλταξε δακτυλίους άρραβώνας εις 'Αθήνας μετά του κ. Μαλιβίση έκ Κολιμπητής, υπαλληλου ά-κής 'Εταιρίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—'Η διδασκάλισσα κ. Μαρία Α. Κουτρούμπα - Καρμίρη έ-

τεκεν θήλυ.

—'Η διδασκάλισσα κ. 'Αθανά-σία Παπαυγέρη - Μακρη έτε-κεν άρρεν.

—'Η 'Ελένη σύζυγος Ε. Κου-τρούμπα, την 1.1.70, έτεκεν θήλυ.

—'Η Παρασκευή σύζυγος Ν. Κοτσιμπού, την 10.2.70 έτε-κεν θήλυ.

—'Η κ. 'Αργυρώ Μεν. Τσακά-λου έτεκεν, την 17.1.70, ένταύ-θα, άρρεν.

—'Η κ. Καίτη Εύθ. Παπανι-κολάου, έτεκεν, την 10.2.1970 ένταύθα, άρρεν.

Τά «Κ.Ν.» εύχονται εις ό-λους τους εύτυχεις γονείς να- τους ζήση.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Την 20.1.70 απέβίωσεν και έκηδεύθη έν Καστελλίους ή Μαρία σύζυγος 'Ιωάννου Δελ-

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

- 1. 'Ι. Π. Τσακρης, 'Αθ. 1000
- Εύθ.Π. Παπ(λ)άου » 200
- 3. Γ. Ν. Μακρης » 100
- 4. Γ. 'Α. Σταματέλος » 200
- 5. 'Αθ. Μπούγας » 300
- 6. Μαρία Πιτσινή » 100
- 7. Παλ. Καραπλής » 200
- 8. Γρηγ. Χασιακός » 100
- 9. 'Ιω.Ν.Μασχαλιός » 1500
- 10. Δ. Στεργιάπουλος » 200
- 11. Στέφ. Κουλιούρης » 500
- 12. Σπ. Παπασπύρου » 100
- 13. 'Ελ. 'Ηλιοπούλου Νίκα, δρχ. 100.
- 14. Παν. Λιάκος, Θήβα δρχ. 100.
- 15. Νικ. 'Αγοριανίτης, 'Αμ-φισσα, δρχ. 100.

μούζου, τό γένος Λ. Δούκα, έτών 75.

—Την 14.3.70 απέβίωσεν αί-φνιδίως ό Δημήτριος Γ. Στερ-γιόπουλος, έτών 43.

Τά «Κ.Ν.» εκφράζουν θερ-μά συλλυπητήρια εις τους σί-κειους των.

- 16. Εύστ. Τσαμαδιάς, Λαμία, δρχ. 100.
 - 17. Γεώργιος Ν. Στοφόρος, Λαμία, δρχ. 100.
 - 18. 'Αθαν. Μάρης, Λαμία, δρχ. 200.
 - 19. 'Ιωάν. Ζαγκανάς, Καστέ-λεια δρχ. 100.
 - 20. Γεώργ. Ι. Σταματέλος, Η.Π.Α., δρχ. 300.
 - 21. Χριστίνα Γ. Καρακή, Η. Π.Α., δρχ. 450.
- 'Η Επιτροπή εκδόσεως τής έφημερίδος θα παρακαλουθή-ση μετά σχολαστικότητας την έγκαιρον δημοσίευση των δια-βιβαζομένων αυτή εισφορών. Παρακαλούμεν, όπως μάς ά-ναγγέλλεται κάθε παράπονον.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
 "Εκδοσις :
 Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
 Διεύθυνσις :
 Διευθύνεται υπό 'Επιτροπής
 'Υπεύθυνος Συντάξεως :
 Νικ. Α. Μακρης
 'Αρχικτης : Εύάγ. Κωτσίκης
 Διαχείρισις εμβόσματα έφημερί-δος 'Ηλίου Γ. Βέλλιον Ταμίαν Σύλλογου.
 Τυπογραφείον
 Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σίκ
 'Αγησιόλου 23 — 'Αθήναι

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

Τό Κοινοτικόν Συμβούλιον, κατόπι ένζωνυχιστικής έρεύνης και συζήτησεως, διά τής υπ' αριθ. 11)14.8.1969 ιστορικής απόφασέως του, έγκριθεισών και υπό τής άρμοδιείς Νομοαρ-χίας — δημοσιευθείσης και

είς τό ύη' αριθ. 66)1969, φύλ- λον τής έφημερίδος σας, ώνό- μασε τάς όδους του χωριού. 'Η πράξις του αυτή ήτο επι- βεβλημένη και εις τό έξής, πολύ εύκολα θα καταταπίζε- (Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ 1858

Α.Α. ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΠΑΡΟΝΟ-ΜΑ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ		Ο Ν Ο Μ Α ΠΑΤΡΟΣ ΜΗΤΡΟΣ		ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ		Ο Ν Ο Μ Α Α Ν Α Δ Ο Χ Ο Υ
1. Τσακρη	Ζαφέρα	Νικόλαος	Μαρία	12. 2.58	8. 5.58	'Ιωάννης Μακρης
2. Τσατσαρώνης	'Αθαν.	Κώστας	Αικατερίνη	7. 1.58	12. 5.58	'Ιωάννης Τζικνης
3. 'Αγγελή	Μαρία	Ευστάθιος	Δρόσος	14. 2.58	6. 7.58	Παναγ. 'Ανδ. Σκουρτιάς
4. 'Αδαμόπουλος	'Αντών.	Γεώργιος Παπα	Χήμω	7. 4.58	18. 6.58	Γεώργιος 'Αναγνώστης
5. Ζήμη	Παναγιού	Ευστάθιος	Μαρία	18. 5.58	2. 2.59	Γεώργιος Φάρος
6. Κοτζουμπός	Δημήτρ.	Κώστας	'Αναστασία	22. 5.58	21. 9.58	Τριαντ. 'Ακριδας
7. Ζαγγανά	Βικτώρια	Γεώργιος	Παναγιώτα	29. 5.58	26.10.58	Γιαννού Χαυλιάρη
8. Μακρη	Μαρία	'Ιωάννης	Παναγιού	5. 6.58	20. 7.58	Κώστας Στοφόρος
9. Λάμπρου	Χαρίκλ.	'Ιωάννης	Γεωργού	9. 6.58	13.11.58	Νικόλαος Κ. Βέλλιος
10. Λιάκος	'Αθανάσ.	Νικόλαος	Μαρία	26. 3.58	12. 5.58	Παναγιώτης Σκουρτιάς
11. Παντούλιας	Δήμος	Λάμπρος	Παρασκευή	20. 6.58	13.11.58	Γεωργού Εύστ. Κουσιούρη
12. Τσακαλιος	'Ιωάννης	Χαιράλαμπος	'Ελένη	10. 7.58	10. 2.59	Γεώργιος Κόλλιας
13. Θωμά ή Κουτα-κιάτη	'Αναστασ.	Χρήστος	Βασιλική	15. 7.58	2.11.58	Ευστάθιος Παπάς
14. Αύγερης	Κων)νος	Δημήτριος	Ζωίτσα	6. 9.58	4.12.58	Νικόλαος Κ. Βέλλιος
15. Παπανικολάου ή Καλιότας	Νικόλαος	Παναγιώτης	Μαρία	23. 9.58	14.12.58	'Ηλίας Γεωργίου
16. 'Ιωάννου	'Ιωάννης	Λουκάς	Σταθού	4.12.58	8. 2.59	Γεώργιος Παπανδρέου
17. Κυριαζής	Λάμπρος	Σπυρίδων	'Αλεξάνδρα	6.12.58	12. 4.59	Σταμάτης 'Αθανασίου
18. Καραπλής	Νικόλ.	'Ιωάννης	Βαρσάμω	17.12.58	18' 2.59	Στέργιος Ι. Λυκαυγέρης
19. Προβιάς	Παναγιώτ.	Κώστας	Βασιλική	31.12.58	18. 2.59	Κωνσταν)νιά Ι. Σκόθλίκη

ΓΑΜΟΙ 1858

Α.Α.	Ο Ν Ο Μ Α Ν Υ Μ Φ Ι Ο Υ	Τ Ε Μ Ω Ν Υ Μ Ο Ν Ν Υ Μ Φ Η Σ	ΑΡΙΘΜ. ΛΕΞΙΑΣ	ΗΜΕΡΟ ΜΗΝΙΑ	Π Α Ρ Α Ν Υ Μ Φ Ο Σ	
1. Παπαδάκης	'Ηλίας	Χαρίκλεια	Δούκα	32	22. 4.58	Γεώργιος 'Αποστολόπουλος
2. Ζυγκώστας	Κώστας	Κοτζάνου	Παναγιού	56	9.11.58	Δημήτριος Δούκας
3. Χαλατσάς	Γεώργιος	Χουλιάρη	Γιαννού	57	22.11.58	Νικόλαος Κ. Βέλλιος
4. Κόλλιας-Παχός	Νικόλαος	'Αποστόλου	Μαρία	64	30.11.58	Δημήτρ. Χ. 'Αναγνώστου
5. Καραπλής	Νικόλαος	Δρόσου	Μαργαρίτα	65	30.11.58	Νικόλαος 'Ηλ. Τσακρης

ΘΑΝΑΤΟΙ 1858

Α.Α.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	Ο Ν Ο Μ Α ΠΑΤΡΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ	ΗΛΙ ΚΙΑ	ΗΜΕΡΟ ΜΗΝΙΑ	Ν Ο Σ Ο Σ
1. Παπαλιού	θήλυ άθάπ.	Γρηγόριος	'Ημερ.29	10- 1-58	'Από άσθένεια
2. Παπαδάκης	'Ιωάννης		'Ετών 50	17- 1-58	» »
3. Σταύρου	Κων)νιά		» 45	21- 1-58	» »
4. Ρούπα	'Ασήμω	Λουκάς	» 60	24- 2-58	» πούντα
5. Παπαδάκης	'Ηλίας		» 45	28- 3-58	» »
6. Λυκαυγέρης	'Απάστολ.		» 70	31- 3-58	» γηρατεία
7. Κωδούνας	Γεώργιος		» 45	29- 4-58	» άσθένεια
8. Μιτζέντζου	Μαρία		» 60	7- 8-58	» »
9. Παπανικολάου	Αικατερ.	Γεώργιος	» 35	12-12-58	» περιπνευμονία
10. Παπανικολάου	Γεώργιος		» 45	19-12-58	» »

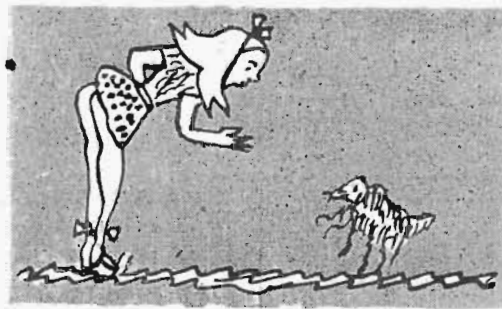
Η 25η Μαρτίου

Μέρα λαμπρή ξημέρωσε, τρανή για την Ελλάδα. Σάν και αυτή ο Δέσποτας εις την Αγία Λαύρα του λυτρωμού το λάβαρο εσήκωσε και κάτω οι σκλάβοι όρμιστήσανε να φέρουν στη πατρίδα τη λευτεριά ποῦταν γι' αυτούς κρυφή, τρανή έλπίδα. Δώσαν τον όρκο και με μιὰς ο πόθος έξεχίθη σά χειμαρος μέσ' στίς ψυχές στα σκλαβωμένα στήθη. Νοιώσαν οι σκλάβοι, τί ζωή φριχτή οι δόλοι ζούσαν, μα λογιζόταν: Λευτεριά μονάχοι θ' αποκοτούσαν; Αυτό το σκέφτονταν πολύ γιατί την είχαν πάθει κι' από το αίμα τους τ' άγνό ή χώρα μας έβάφη. Του πόθου όμως ή κραυγή και των νεκρών το αίμα τους φώναζαν θροντόφωνα: — 'Αδέρφια αγαπημένα, σπάστε άμέσως τα δεσμά τους Τούρκους κυνηγήστε, άν θέλετε ανθρωπινά και με χαρά να ζήστε. Χτυπάτε τους άλύπητα, τη χώρα μας λυτρώστε φέρτε στους σκλάβους λευτεριά την ευτυχία δώστε. Κι' έτσι σαν τούτη ακριβώς της άνοιξης τη μέρα, το καρνοφύλλι σκόρπισε μέσ' στη Τουρκία φοβέρα. 'Απ' άκρη σ' άκρη σύγκορμο το "Έθνος ξεσηκώθη κι' άγώνα άρχισε σκληρό τους Τούρκους για να διώξη. Παντού στηθήκαν φλάμπουρα, θροντάν τα καρνοφύλλα, γίναν οι ράχες μνήματα κι οι λόγγοι κοιμητήρια. Μα τέλος λευτερώθηκε ή χώρα των ήρώων, των φιλοσόφων, ποιητών, του Περικλή, της τέχνης. Και τώρα ποῦναι λεύτερη ή κάθε της γωνία κάτι σε μās έχει να πη, έχει μιὰ ιστορία: Το Κουγι, λέει ο Σαμουήλ, άντάμα με τους άλλους, πώς κήκαν στην εκκλησιά οι Τούρκοι μη τους πιάσουν Το Σουλι ύμνει τη λεβεντιά ποῦχαν οι Τζαβελλαίοι κι' ο Ζάλογγος για τα παιδιά και για τις μάννες κλαίει, πού πέσαν απ' τους βράχους του, χορευοντας άράδα, στους Τούρκους να μη πέσουνε, σε μιὰ τρανή χαράδρα. 'Η ράχη πάλι των Ψαρών μās λέει πώς τα κήσαν, για τον Κανάρη μολογά πώς έβαζε μπουρλότα. Το Μεσολόγγι ιστορεί τη πείνα, τη πανώλη, την έξοδο ήρωϊκών παιδιών από την πόλη. Κι' ο Σπερχειός όταν περνά κοντά στην 'Αλαμάνα, άφου το φλοίσβο τ' όμοιο το κάνει με το κλάμα, μās λέει για το πόλεμο πού έκανε ο Διάκος πώς κατεσπάραξε όχτρούς, πώς χύμαγε σά δράκος. Μās λέει και πώς τον πιάσανε και στο σουβλι τον βάλαν για να τον ψήσουν σαν άρνι ένα πρωί τ' 'Απρίλη. Και πέρα πίσω απ' αυτό το ένδοξο ποτάμι, το χάνι πάλι της Γραβιάς περήφανο μιλάει. Μās λέει τί πάθαν οι όχτροι, όσπου νάρθη ή μέρα απ' τους άντρείους μαχητές τ' 'Αντρούτσου 'Οδυσσέα. "Όλα μιλουν για ήρωες και για τη μέρα τούτη, πού σαν αυτή πρωτάρχισαν να φεύγουνε οι Τούρκοι. Πού σαν αυτή πρωτάρχισαν οι 'Ελληνες άγώνα και με θυσίες άμετρες λευτέρωσαν τη χώρα.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Λαϊκές παροιμίες Καστελλιώτικες

1. Ούτε ψύλλος στον κόρφο σου.
2. Θρέψε λύκο τον χειμώνα, να σε φάη το καλοκαίρι.
3. Διπλό δέν φτάνει, μονό φτάνει και περισσεύει.
4. Το γουδί, το γουδοχέρι.
5. Ράβε, ξύλωνε, δουλειά να μη σου λείπει.
6. 'Ο βρεγμένος τη βροχή δέν σκιάζεται.
7. Το καλό, άντάμα πάει με το κακό.
8. Κουφοῦ καμπάνα κι' άν χτυπάς, τυφλόν κι' άν θυμιατίζης και μεθυσμένον άν κερνάς, όλα χαμένα τάχεις.
9. Δυό κεφάλια δέν χωράνε σ' ένα σκούφο.
10. Πανί με πανί.
11. Πάτσι και πόστα.
12. "Όλα τάχει ή Μαριολί, ο φερεντζές της λείπει.
13. Κάνεις μεσάνυχτα όλοένα.
14. Γλυκό ψωμί δέν έφαγε ποτέ μαζί του.
15. Είναι κουβαλητής σαν το μυρμήγκι.
16. 'Εργάζεται σαν την μέλισσα.
17. 'Ακαμάτης σαν τον κηφήνα.
18. Που πατάς ξυπόλυτος σ' άγκάθια;
19. Θα σε φάη ή μπάλα (το γιαταγάνι).
20. Θα σε φάη ή μαρμάγκα (δηλητηριώδης άράχνη).

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

— Ψύλλε, πονηρέ, χαμένε, άπovε και διεστραμμένε.	— Κόπιασε τώρα να φās, θά σε πιάσω πού θα πās;
— 'Όπου ξέρεις να βυζαίνης, και σ' απόκρυφα πηγαίνεις.	— Μίνι φούστα και σιθροῦ, ύπνο και φαγι άλλοῦ.
— Μέλη της καλής κυράς, της ψυχής και της καρδιάς.	— Μέσ' τα νύχια θα σε βάλω, τάντερά σου θα τα βγάλω.
— Δέν λυτάσαι να τσιμπās, λίγο αίμα να ρουφās;	— Για να μάθης στο έξής, τα κρυφα να ένοχλής.
— Του όποιου ή κάθε στάλα, έχει έξοδα μεγάλα.	— Πάρε απόφασι, του λοιποῦ, μακράν μακράν του πονηροῦ.
- Γ. Κ.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΩΩΝ

(Συνέχεια εκ της 2ας σελίδος)
 και κάθε ξένος επισκέπτης. Τα όνόματα έλήφθησαν εκ της ύπερπρωτοχίλιετούς ιστορίας του χώρου και έπειδή για τους πολλούς, τόσο τα τεθέντα όνόματα, όσον και ή ιστορία, άκόμη δέ και ή γεωγραφία του χώρου δέν είναι τόσο γνωστά όσον θα έπρεπε, διό τούτο και παρεισέφεραν σφάλματά τινα κατά την όνομασίαν, και πρέπει να διορθώσιν, διότι ή ως άνω άπόφασις θα παραμείνη ιστορική δια το χωριό, ως λ.χ. μιὰ των όδών όνομάσθη «Κηφισοῦ», με το αίτιολογικόν, ... άγει εις τον Κηφισόν ποταμόν και ή άλλη τελευτά εις τον Κηφισόν ποταμόν. 'Αλλά ο Κηφισός ποταμός ούτε πηγάς έχει ούτε ιφούν μετέβαλε από καταβολής του κόσμου. Πηγάζει εκ του Παρνασσου εις άπόστασιν είκοσι (20) και έπέκεινα χιλιομέτρων άνατολικώς του Καστελλίου και παρά την Λαϊσίαν.

"Αν οι κ. κ. Σύμβουλοι έδικάβαζαν το δωρεάν χορηγηθέν βιβλιοράκι του Π.Α. Τσακρή «ΟΙ ΔΩΡΙΕΙΣ» και ΤΑ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» (30)66), δέν θα έσφαλλον. Προς διασφάτισιν μεταφέρομεν και πάλιν τα του Στράβωνος, εκ των Πραγματειών του Π. Α. Τσακρή «ΟΙ ΔΩΡΙΕΙΣ», και της Κατερίνας Γ. Καραπλή «ΤΟ ΤΙΜΑΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ», «... Οὔτοι (οι Δωριεῖς) μέν οὔν εἰσιν οἱ τήν Τετραπόλιν οἰκήσαντες, ἦν φασιν εἶναι μητρόπολιν άπάντων Δωριέων πόλεις δ' έσχον 'Ερινεόν, Βόιον, Πίνδον, Κυτίμιον» υπέρκειται δ' ή Πίνδος του 'Ερινεοῦ παραρρεί δ' αυτήν όμώνυμος ποταμός, άμβόλλων εις το Κηφισόν οὔ πολύ της Λιλαίας άπωθεν τινές δ' 'Ακούφанта λέγουσι την Πίνδον».

Και σήμερα, εκ των λεξικων του «'Ηλίου» και «'Ελευθερουδάκης»: «'Ο Βοιωτικός Κηφισός πηγάζει από τας βορείας ύπωρείας του Παρνασσου, διαίρει την Φωκίδα — καλούμενος κατά την διαδρομήν δι' αυτής Φωκικός Κηφισός — και εισέρχεται εις την Βοιωτίαν παρά την Λεβάδειαν. Δέχεται δε τα ύδατα των χειμάρρων Χαράδρου (Κακόρ

ρεμα), Πίνδου και 'Αποστολιάς». Δια ταύτα, πάντα, θα προσπαθήσωμε να τα παρουσιάσωμε εις τους αναγνώστας, άνασύροντες αυτά άπ, τα βάθη ύπερπρωτοχίλιετων αιώνων και τους προϊστορικούς χρόνους, επιδύλλεται δέ εις όλους μας να γίνουιν όχι μόνον κτήμα, αλλά και δικίμα και να μεταδώσωμεν από στόματος εις στόμα και από γενεάς εις γενεάς και να παραμείνουιν εις τους αιώνας των αιώνων.

1. Λεωφόρος ΔΩΡΙΕΩΝ, όνομάσθη ή κεντρική λεωφόρος από της συνοικίας Χλωμού μέχρι της γεφύρας του ποταμού Πίνδου. 'Η όνομασία έδόθη εις άνάμνησιν και προς τιμήν των Δωριέων, οι όποιοι ήκμασαν μπροστά από 3.300 χρόνια, στον ίδιο τόπο πού άγεννήθηκαμε κι' έμεῖς. "Όταν έγιναν πολλοί και πρόκοψαν με τους κάλους άρχηγούς των και δέν τους χωρούσε πλέον ο τόπος, έφυγαν, πήγαν στην Κρήτη και έφκισαν

"δ'όκο τους βασιλεία, με βασιλέα το γιού του άρχηγου των Δώρου, τον Τέκταμο. "Όταν οι "Ελληνες με τις άμορφες γυναίκες ('Ιλιάς Β' 681 - 685) πήγαν στην Τροία, πήγαν και οι Κρητικοί με 80 καράβια και άρχηγό τον Ξάδελφο του Τέκταμου και του βασιλέως της 'Ιθάκης πολυμήχανου 'Οδυσσεως, τον 'Ιδομενεά ('Ιλιάς Β' 645 - 650 και Ο' 80 και 'Οδύσεια Τ' 175 - 180).

"Υστερα από 80 χρόνια του Τρωϊκού Πολέμου (1193 - 1184), ήτοι το 1104 π.Χ., οι Δωριεῖς, δια της Στενής άνέβηκαν στο Παλιοκαστέλλι, πού ήταν ή πόλις των Πίνδος, κι απ' εκεί, δια της Κοικουβίστας και του Κασαλάκι, φτάσαν στις πηγές του ποταμού Μάρνου, όπου ζούσαν οι Καλλιείς, οι 'Υακίεις, οι Βωμιεῖς και οι άλλοι συναρίτες, και άφου τους έκαμαν δικούς τους, χωρίς πόλεμο — ο καθηγητής της 'Αρχαιολογίας και άκαδημαϊκός Μαρινάτος, εις τα μαθήματά του τονίζει πάντοτε, ότι «οι Δωριεῖς οὔδέποτε έχρησιμοποίησαν βίαν... πάντοτε και παντού προσήρχοντο ως φίλοι» — έφτασαν στη θάλασσα και εκεί, πού είναι σήμερα ή Ναύπακτος, έφκισαν τα κα

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΩΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΙΟΥ

Για τον περονόσπορο του άμπελιού 3 ψεκασμοί πρέπει δπωσδήποτε να γίνουιν:

'Ο πρώτος ψεκασμός γίνεται όταν οι βλαστοί αποκτήσουν μήκος γύρω στα 10 εκατοστά, με βορδιγάλειο πολτό 1% (ένα κιλό γαλαζόπετρα και ένα κιλό άσβέστη άσβεστο σε 100 κιλά νερό).

Για την ταυτόχρονη καταπολέμησι του ωιδίου (στάχτωμα - μπάστρα) στο παραπάνω διάλυμα προσθέτουμε και 400 γραμμάρια βρέξιμο θειάφι.

'Ο δεύτερος ψεκασμός γίνεται λίγο πριν άρχίσει ή άνθισις των σταφυλιών (στο μαῦρο) με βορδιγάλειο πολτό 1% ή 500 γραμμάρια δξυχλωροῦχο χαλκό 50% στα 100 κιλά νερό ή 200 γραμμάρια Ζινεμπ 78% ή 250 γραμμάρια Κάπταν 50% ή άλλο μυκητοκτόνο σύμφωνα με τις οδηγίες του παρασκευαστοῦ, μαζί με 400 γραμμάρια βρέξιμο θειάφι όπως στον πρώτο ψεκασμό.

'Ο Τρίτος ψεκασμός γίνεται άμέσως μετά το δέσιμο των ραγών με τα ίδια ως παραπάνω φάρμακα.

'Εκτός από τους τρεις αυτούς βασικούς ψεκασμούς, ψεκάζουμε πάντοτε και άμέσως μετά από βροχή για τον περονόσπορο.

Για το ωίδιο θειαφίζουμε ανάλογα με την ένταση της προσβολής, πού είναι διάφορες στις διάφορες τοποθεσίες. "Όταν ή θερμοκρασία είναι μεγαλύτερη από 30 βαθμούς, δέν κάνουμε θειαφισματα ή ψεκασμούς με θειάφι για να αποφυγουμε έγκαύματα στα σταφύλια και στα φύλλα.

Τα «Καστελιώτικα Νέα» και όλοι οι Καστελλιώτες έξυπνορευοῦνται μόνον εις το Τσιγκογραφειόν ΝΙΚ. ΘΩΜΑ Πλατεία 'Αγ. Θεοδώρων 6.

ράβια τους και από τη ναυπήγησι των πήρε το όνομα «Ναύπακτος», και με αυτά πέρασαν στην Πελοπόννησο δια του Στενού του Ρίου.

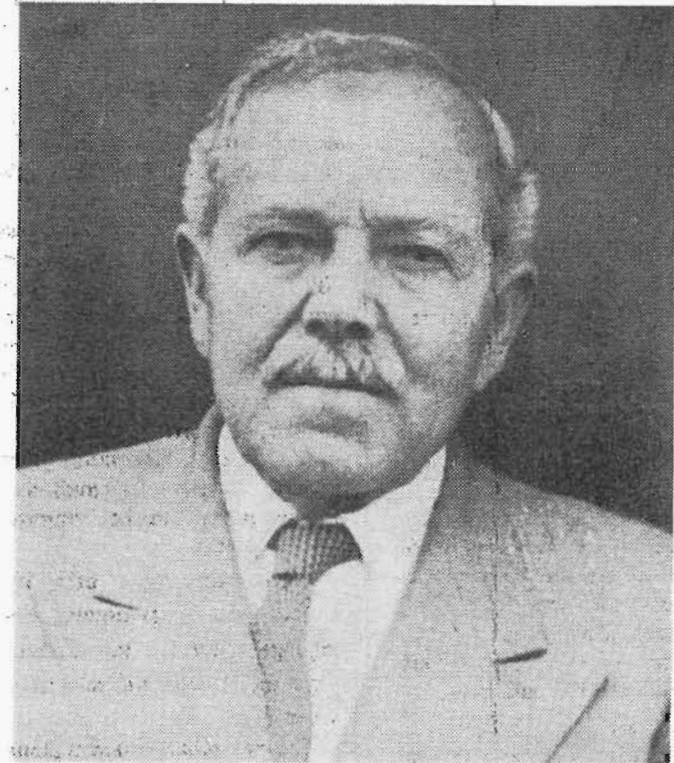
'Από εκεί κατέβηκαν στον ποταμό Εύρωτα, πού ήταν ή Σπάρτη. 'Εδώ στη Σπάρτη εδυνάμωσαν, έκαλλιέργησαν τις τέχνες, «Δωρικες κολλώνες», τα γράμματα και τους Νόμους κι όταν δυνάμωσαν πολύ εξαπλώθηκαν με τα πλοία των στην 'Ασία, στην 'Ιταλία, όπου έφκισαν την Μεγάλην 'Ελλάδα — και σήμερα ακόμη στην κάτω 'Ιταλία όμιλούν την 'Ελληνικήν γλώσσαν. "Υστερα εξαπλώθηκαν σε όλον τον κόσμο, άφου και οι Γόλλοι και οι 'Αγγλοι και οι 'Αμερικανοί και οι 'Ινδοί υπερίφανεύονται ότι, κατάγονται από τους "Ελληνες, οι πρώτοι δέ "Ελληνες, όπως θα ίδωμε σε άλλο φύλλο της έφημερίδος, έγεννήθησαν στο χωριό μας.

Γ.Β. ΚΥΤΙΝΙΟΣ

ΟΙ ΧΑΛΑΤΣΑΙΟΙ

—Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος—
 ας, απέκτησε τον Άθανάσιον (29.1.1878), τον Κώσταν (25.10.1883), την Καλλιόπην σύζ. Π. Προβιά (1885), τον έν τιμητική Πολεμική Διαθεσιμότητα Αντισυνταγματάρχην Χρήστον, (14.3.1889), τον Νικόλαον (19.2.1893), την Σταθού σύζυγον Γεωργ. Γαλάνη (φονευθέντος κατά τους πολέμους 1912 - 1923, υπέρ τής Πατρίδος), την Γαρέφα σύζ. Κωνστ. Κοτσιμπού (20.8.1899) θανούσαν τὸ 1937 καὶ τὴν Ἀπόστολὸν (25.3.1903).
 Ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἄριστος οἰκογενειάρχης. Μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κερματοκαλλιερητοῦ καὶ ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς χωριανούς καὶ περιοίκους «Τοῦ Παληοῦρα τὰ καλοκαίρια», διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῶν καπνῶν του.
 Ὁ ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ

κὴν οἰκονομικὸν ὑπάλληλον καὶ ὀρκωτὸν λογιστὴν, τὴν Βασιλικὴν νυμφευθεῖσαν τὸν Μιχαὴλ Παππῶν οἰκονομικὸν ὑπάλληλον καὶ τὸν Δημήτριον ἀσκούοντα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λογιστοῦ. Μετέσχε τῶν πολεμικῶν ἀγώνων τοῦ ἔθνους 1912 - 1913. Κατ' ἀρχὰς μετῆλθε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοκτηματίου ἐν Καστελλίῳ, βραδύτερον κατῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ὅπως ἦτο ἐργατικώτατος, τίμιος καὶ εὐσυνείδητος ἀνέπτυξεν ἰδικὴν του ἐπιχειρήσιν γαλακτοζυθοεστιατορίου ἐπὶ τῆς κεντρικώτερας ὁδοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ΕΡΜΟΥ. Ὑπῆρξεν πρότυπον οἰκογενειάρχου καὶ ἐπαγγελματίου πρὸς μίμησιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους συμπατριώτας εἰς τὸ συνανθρώπου. Φιλότιμος εἰς τὸ ἐπακρον, πάντοτε γελαστός, ἐπέζησε καὶ ἀπε-

ἢ ΠΑΛΗΟΥΡΟΚΩΣΤΑΣ, δευτερότοκος γιου τοῦ Δημήτρη καὶ τῆς Μαρίας, ἐγεννήθη τὴν 25.10.1883 καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τῆς Μαρίας Κατσούρη ἢ Σταθοπούλου (Κατσουροστάθαινα) τὴν 20.10.1884. Νυμφευθεὶς τὴν ἐκ Καλοσκοπῆς Ἑλένην τὸ γένος Ἀθανασίου Κυριαζῆ - Καραμπέτσου, απέκτησε τὴν Μαρίαν, νυμφευθεῖσάν τὸν Χρήστον Πετσίην ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τὴν Στέλλαν ἐπαγγελμαμένην τὴν Μαδίσταν καὶ νυμφευθεῖσαν τὸν Στέλλιον Χισκά-

κατέστησε τὰ τέκνα του κατ' ἀξιολόγον καὶ ἀξιοζήλευτον τρόπον καὶ τὴν 14.4.1968, ἀπῆλθε λίαν εὐχαριστήμενος, τοῦ ματαίου καὶ προσκαίρου, τοῦ φθαρτοῦ τούτου κόσμου. Εἰς αὐτοὺς ποῦ τὸν ἐγνώρισαν, τὸν ἄκακον, τὸν μειλίχιον, τὸν ὑπερφιλόνικον, τὸν «ΑΓΝΟΝ - ΠΑΛΗΟΥΡΟΚΩΣΤΑΝ» ἢ μνήμη του θὰ παραμείνη ἄσβεστος καὶ φωτεινὸν παράδειγμα εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων.
 Φεβρουάριος 1970.
 Γ. Β. ΚΙΤΙΝΙΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

« Ἡ ἀποταμίευσις »

«Τὰ ἔξοδα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε μικρότερα ἀπὸ τὰ ἔσοδα».
 Α. ΚΑΡΝΕΖΙ
 Μεταξὺ τῶν ἐκθέσεων «Τῆς ἀποταμίευσεως», προεχρήθη πρὸς βράβευσιν καὶ ἡ τοῦ μαθητοῦ τῆς βῆς τάξεως τοῦ σχολείου μας
ΑΘΑΝΑΣ. ΗΛ. ΤΣΑΚΝΙΑ
 Τὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», συγχαίρουσιν τοῦτον, τοὺς δασκάλους του καὶ τοὺς γονεῖς του.
 Σήμερον εἶναι ἡ παγκόσμιος ἡμέρα τῆς ἀποταμίευσεως. Τῆς καλῆς αὐτῆς ἐννοίας ποιεῖται κάθε ἄνθρωπος τὴν ἐφορμὴν, ἢ οἰκογένειά του δὲν θὰ φτωχύνῃ, οὔτε θὰ πεινάσῃ, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἐλεύθερος ἀπ' τὸ βῆθος τοῦ χρεωκοπήματος. Πολλοὶ σοφοὶ καὶ ῥήτορες τὴν ἔχουν ἀμνησθεῖ καὶ τὴν ἔχουν ὀνομάσει μπερὰ τῆς τιμιότητος. Δὲν ἐφορτᾶται σήμερον μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ σὲ κάθε κράτος στὸν κόσμο, ὅπου καὶ ἀνβραβεύεται καὶ στὴν ἄκρη τῆς γῆς ἀκόμη. Ἄνθρωπος ποῦ εἶναι προικισμένος μὲ

τὴν οἰκονομίαν, ποτὲ δὲν εἶναι φτωχός.
 Στὶς πόλεις ὑπάρχουν αἱ Τράπεζαι καὶ στὰ χωριά τὰ Ταμιευτήρια. Πηγαίνεις, καταθέτεις ἐκεῖ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων σου, παίρνεις τὸ βιβλιάριον τῶν καταθέσεων σου καὶ ἔτσι μένει καὶ σὺ εὐχαριστημένος καὶ τὰ χρήματά σου βρῖσκουν ἀσφάλεια καὶ σιγουριά. Πρέπει νὰ θυμώμαστε πάντοτε τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ καὶ νὰ μὴν ἀκολουθῶμεν τὸν δρόμον τῆς τοικανικῆς καὶ τῆς φιλαργυρίας, ἀλλ' οὔτε τὸ μονοπάτι τῆς σπατάλης, παρὰ τὸν δρόμον τῆς οἰκονομίας. Θὰ στερηθῶμεν σήμερον, θὰ τὰ χαρῶμεν διπλάσια αὔριο. Ἡ οἰκονομία εἶναι ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἡ σπατάλη καὶ ἡ τοικανικὴ οὐκ εἶναι μᾶς ὀδηγήσουσιν σιγά - σιγά εἰς τὴν φτώχεια καὶ στὴν κλειδιά καὶ τέλος στὴ φυλακὴν, εἶναι ἀπὸ

ΑΡΙΘΜΟΙ ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ Ο.Τ.Ε. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΒΙΑΣ

Κ Α Σ Τ Ε Λ Λ Ι Ω Ν	
Ἀπαστολόπουλος Ε. Ἀ.	2-71
Βέλλιος Νίκ. Δημ.	2-75
Γεωργικός Πιστ. Συν.	2-69
Δημοτικὸν Σχολεῖον	2-33
Ζαγγανάς Ἰω. Ἀθ.	2-37
Καρδάρης Γ. Ἰωάν.	2-19
Καραπλή Παναγ. Βασ.	2-42
Κόλλιας Παναγ. Ἀθ.	2-73
Καυσοῦρης Εὐθ. Κων.	2-48
Κουτρούμας Τασ. Σπ.	2-66
Κυριαζῆς Παν. Κων.	2-74
Λέζας Παν. Νικ.	2-46
Λέζας Παν. Δημήτρ.	2-78
Λιάκος Κων. Ἰωάν.	2-41
Λευκαδίτης Ἡλ. Νικ.	2-40
Μακρῆς Δημήτρ. Βασ.	2-34
Μπάκας Δημ. Παναγρ.	2-35
Μπάκας Σταμ. Γεωργ.	2-17
Παπαγεωργίου Χρ. Γ.	2-77
Παπαϊωάννου Παναγρ.Α.	2-65
Παπανικολάου Παν. Ἰ.	2-68
Παπαευθυμίου Γεώρ. Εὐ.	2-67
Σκουρτιάς Ἀθαν. Γ.	2-76
Σταματέλου Μαρ. Στα.	2-36
Τσακινιάς Παν. Εὐστ.	2-45
Χαμηλός Ἀθαν. Δημ.	2-39
Χαμηλός Ἡλ. Γ.	2-18
Χαμηλός Κων. Ἰω.	2-43
Χαμηλός Παν. Ἰω.	2-38
Παπαϊωάννου Δημ. Ἰω.	2-64
Στεργιόπουλος Δημ. Γ.	2-79

Υ Π Η Ρ Ε Σ Ι Α Ι Ο.Τ.Ε.	
Βλάβαι - Πληροφορίαι	2-12
Ἀναγγελίαι συνδιαλέξ.	2-15
Αὐτόματον Λαμίας συνδιαλέξων	2-10
Προϊστάμενος Ο.Τ.Ε.	2-49
Κατανεμητῆς	2-99
Αὐτόματος ἔλεγχος Βλ.	2-00
Τηλεφωνεῖον Βόργιανης	2-30
» Παλαιοχωρίου	2-61

Γ Ρ Α Β Ι Α Σ	
Ἀντυπάτης Γεώργ.	2-50
Ἀντυπάτης Χρήστος	2-07
Ἀντωνίου Δημήτρ.	2-23
Ἀντωνόπουλος Σωτήρ.	2-21
Ἀντωνίου Ἀντών.	2-08
Βασιλίου Δημήτρ.	2-52
Γκιαννακόπουλος Σεραφ.	2-02
Κκοῦμας Χρήστ.	2-20
Γουλιάμος Παναγ.	2-06
Ζαγκλαράς Βασίλ.	2-58
Καιραμπέτσου Νίκη	2-54
Καραντζαλῆς Εὐστ.	2-16
Κόλλιας Ἀθαν.	2-44
Κρανιάς Ἀθαν.	2-29
Κυριαζῆς Ἀθαν.	2-53
Λαλάς Ἰωάν.	2-57
Μελισσάρης Χρήστ.	2-63

τὸν σατανᾶ, ποῦ σπέρνει στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὴν κακία καὶ τὸν φθόνον διὰ τὸν ἄλλον καὶ τὸ μῖσος. Μικρὸς μαθαίνει τὴν οἰκονομίαν, γέρος δὲν τὴν ξεχνᾷς.
 Τέσσαρα εἶναι τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ὀδηγήσουσιν στὸν δρόμον τῆς καλῆς ζωῆς Ἡ πίστις στὴν Πατρίδα, Ἡ θρησκεία, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ οἰκονομία.
 Αὐτὸ τὸ δίστοιχο μᾶς λέγει τί εἶναι ὁ ὀ κ ο ν ο μ ῖ α :
 «Ἡ οἰκονομία εἶναι τὸ φῶς, χαρὰ καὶ εὐτυχία.
 Ὅταν κανεὶς δὲν τὴν τηρεῖ, πέφτει στὴν δυστυχίαν. Πολλοὶ προώδυσαν, μὲ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἴσχυον ἐφτάωσαν, μὲ τὴν φιλαργυρίαν».
 Νά, λοιπόν, ποῦ πρέπει νὰ γίνωμε καὶ ἐμεῖς πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς.
ΑΘΑΝ. ΗΛ. ΤΣΑΚΝΙΑΣ
 Τάξις Στ' Δημοτικοῦ Καστελλία 1 Δεκεμβρίου 1969

Μπαλακωνίου Δημήτρη	2-05
Μπαλακωνίου Παναγ.	2-27
Μπρόφα Ζαφείρα	2-60
Ντούλιας Ἀθαν.	2-09
Πραπίνα Οὐρανία	2-25
Σάρος Παναγ.	2-03
Σπυροπούλου Σπυρ.	2-04
Σουλίας Ἰωάν.	2-13
Τσακρῆς Ἰωάν.	2-28
Τσαφός Ἀπόστ.	2-01
Τσιγκῆς Ἡλλίας	2-51
Τραμπάκλος Ἰωάν.	2-56
Φτερούγας Ἰωάν.	2-59

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΓΡΑΒΙΑΣ

Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον	2-55
Ἀγροτ. Κτηνιατρεῖον	2-24
Σταθμὸς Χωρ(κ)ῆς Γραβ.	2-22
Εἰρηνοδικεῖον	2-62
Δ.Ε.Η. Γραβιάς	2-70
Κοινότης Γραβιάς	2-26

Ἀπόσπασμα Λογοδοσίας Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καστελλίων

Α' ΕΣΟΔΑ	
Κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1969, ἢ Κοινότης ἐπιδραματοποίησε τὰ ἑξῆς ἔσοδα:	Δραχ.
1. Ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ περισ. θοσκ.	35.040
2. Ἐκ τοῦ δικ. θοσκ.	14.176
3. Ἐκ τελῶν ὑδρεύσε.	22.400
4. Ἐκ τελῶν ἀρδεύσε.	21.200
5. Ἐκ καθαρ. ἀρδ. αὐλοκίων, εἰσφορὰ μισθ. ὑδρονόμεων	13.320
6. Ἐκ τελ. φωτισμ.	14.000
7. Ἐξ ἐσόδων 4260)62	48.301
8. Ἐξ ἐσόδ. καταν.	5.789
9. Ἐξ ἐσόδ. 4169)61	4.777
10. ἔσοδα ἐξ ἐκμεταίλ. δασῶν	2.945
11. Προσαυξήσεις	1.788
12. Διάφορα	970
13. Προτὸν δανείων καὶ χορηγ. ἐπιρ.σεων	212.919
14. Χρηματ. ὑπόλ. πρ. ἔτους	222.323
Σύνολον ἐσόδων	619.948
Οἱ θεβαιωτικοὶ κατάλογοι συνεταιρίσεων καὶ ἀπεσταλῆσαν ἐγκαίρως εἰς τὸ Δημ. Συμβ. μέχρι 30.4.1969.	

Β' ΕΣΟΔΑ	
Τὰ ἀνωτέρω πραγματοποιηθέντα ἔσοδα διετεθήσαν ὡς ἀκαλούθως:	Δραχ.
1. Ἐξοδα παραστ. Προ ἔδρου	12.000
2. Διὰ μισθοδ. ὑπαλλήλων καὶ ὑποχρ. κρ.	84.000
3. Δι' ἀμοιβ. ληξ(ρ)χου	1.692
4. Ἐξοδα καταρτίσεως κτηματολογίου	1.200
5. Γραφικὴ ὕλη	1.978
6. Γραμμερ. Περ. βιβλ.	1.320
7. Τηλεφ. & τηλεγ. τέλ.	1.337
8. Πρωμῆθ. πιν. ὁδῶν	3.993
9. Πληρωμὴ ἐνοικίων	5.100
10. Ἐθν. Ἐστ. Βασ. Π.	700
11. Φωτισμ. Ἐξερμ. κλπ.	1.750
12. Κοιν. φωτ. (ΔΕΗ) & ἀγορὰ λαμπτ	18.513
13. Ἀνέγερ. Ἡρώου πεισ. ἀνδρ. Χωρ(κ)ῆς Νομοῦ Φωκίδος	1.000
14. Μισθοδοσία ὕδρον.	14.000
15. Πληρ. ὑποχρ. δαπαν. (ΤΥΔΙΚ-ΤΑΔΚΥ-ΑΣΚΥ -τεχνικ. ἐξοπλ. ταμ. ὑπ. εἰσπρ. & ταμ. βοήθ.	33.200
16. Ἀγορὰ ἀκινήτου	125.000

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΩΡΙΕΩΝ

Παρουσία τῶν ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Δικαιοσύνης, κ.κ. Ν. Μακαρέζου καὶ Ἡλ. Κυριακοπούλου, καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Νομοῦ Φωκίδος, τὴν 1.3.70 ἐτελέσθησαν ἐν Γραβίᾳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κτιρίου τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Δωριέων.

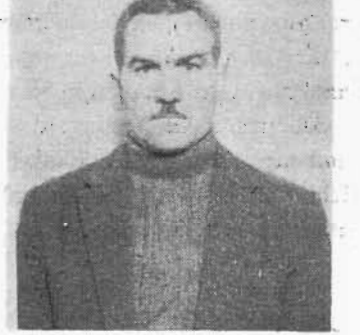
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Ἐποποθετήθη καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον Καστελλίων ἡ ἰατρὸς δις Μεταξία Ξέμου.

ΕΡΓΑ & ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ	
17. Ἔργα ἀρδευτ.	54.910
18. Πληρ. 2 γεωτρ.	153.000
19. Τσιμεντόστρ. ὁδῶν	15.000
Ἔργα ὑδρεύσε. (Χλωρινο-τῆρος κλπ.)	19.101
21. Πλ. ἐπ. κωδ)σίου	20.000
Σύνολον ἐξόδων	564.841
Κατὰ συνέπειαν, παρέμειναν ἀδιάθετον ὑπόλοιπον μετενεκτέον εἰς τὴν χρῆσιν 1970	δρχ. 55.107.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 14ην Μαρτίου, τὸ χωριὸν μᾶς ἐθρήνησε τὸν πρόωρον χαμό τοῦ Δημητρίου Γ. Στέργιοπούλου. Ὁ ἀείμνηστος Μῆ

πος ἐργαζόταν ὡς χειριστὴς συγχρόνου τύπου φορτωτοῦ τῆς Ἐταιρείας ΑΕΜ «Βωξίται Παρνασσίου» εἰς τὰ μεταλλεῖα βωξίτου, παρὰ τὸ 51ον χιλιόμετρον.
 Κατὰ τὴν ἄρα τῆς ἐργασίας, τὸ μηχανήμα ξέφυγε ἀπὸ τὴν πορείαν του καὶ κατασπρημίσθηκε σὲ βάθος 18 μέτρων, ὅπου οὗτος εὗρεν τραγικὸν θάνατον.
 Πόνδημος ἐτελέσθη ἡ κηδεῖα του στὸ χωριὸν μᾶς καὶ ἐπληξε εἰς τὸ βαθὺ πένθος ὄλοις, διότι ὁ χαρακτήρας του ὁ μειλίχιος τρόπος του, ἡ συμπόνια του, ἡ προθυμία του ὑπῆρξαν παροιμιώδη. Νέος οἰκογενειάρχης ἀφήνει χήρα καὶ δύο παῖδιά.
 Ὁ χαμὸς του ἦταν ἀναπάντεχος πᾶνω στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, ἐκεῖ ποῦ εἶχε βρῆ τὸ δρόμον τῆς δημιουργίας καὶ τῆς δημοτικῆς.
 Ὁ θάνατός του ὑπῆρξε πραγματικὸν πλήγμα γιὰ τὴν οἰκογένειά του, γιὰ τὸ χωριὸν μᾶς: